

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **Ředitelství silnic a dálnic s. p.**, se sídlem Na Pankráci 56, Praha, zast. JUDr. Jiřím Hartmannem, advokátem se sídlem Sokolovská 5, Praha, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Pplk. Sochora 27, Praha, **za účasti:** Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, se sídlem Körnerova 2, Brno, zast. JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Vodičkova 36, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2024, č. j. 8 A 119/2023-91, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se u k l á d á** zaplatit ve lhůtě **3 (tří) dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví, který činí podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků částku

1000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud ve shora uvedené věci obdržel dne 24. 6. 2024 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2023, č. j. UOOU-01226/23-7 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

[2] Napadeným rozhodnutím žalovaný zrušil rozhodnutí ze dne 30. 5. 2023, č. j. RSD-13816/2023-10-19420, kterým stěžovatel podle § 11 odst. 1 písm. g) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), odmítl žádost osoby zúčastněné na řízení o poskytnutí informací, a to z důvodu ochrany rovnosti účastníků soudního řízení; současně

žalovaný v souladu s § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 16 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím řízení o žádosti osoby zúčastněné na řízení zastavil a přikázal stěžovateli, aby jí poskytl požadované informace týkající se umístění, povolení, realizace a kolaudace objektů na dálnici D4901 Hulín – Fryšták, a to ve lhůtě 15 dnů od oznámení napadeného rozhodnutí.

[3] Součástí kasační stížnosti byl také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tak, že pokud by byl povinen poskytnout požadované informace před tím, než by bylo o kasační stížnosti rozhodnuto, ztratilo by řízení o ní fakticky význam. V důsledku poskytnutí informací by totiž nastal nezvratný stav, jelikož by požadované informace již byly poskytnuty a celé řízení by pozbylo smyslu. Přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje také odkazem na poslední větu § 16 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle které „poskytnutí informace povinným subjektem lze *exekučně vykonat*“. Stěžovatel zdůrazňuje, že má právo podat proti napadenému rozhodnutí žalobu a proti následnému rozsudku i kasační stížnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2020, č. j. 10 As 217/2020-74). Je tak na místě zamezit do doby rozhodnutí o kasační stížnosti negativním následkům, které by pro něj měl výkon napadeného rozhodnutí. Dále stěžovatel odkazuje na skutečnost, že doposud jediné rozhodnutí zabývající se výkladem § 11 odst. 1 písm. g) zákona o svobodném přístupu k informacím, na základě kterého požadované informace neposkytl, je rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2024, č. j. 10 As 79/2024-48.

[5] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je správné. Zároveň však zdůraznil, že si je vědom existence judikatury správních soudů stojící na vůli soudů chránit informace až do realizace soudního přezkumu, jelikož v případě nepřiznání odkladného účinku by soudní přezkum zůstal bez faktického významu. Proto žalovaný ponechal posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku na uvážení soudu.

[6] Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že stěžovatel nedokládá ani nemůže dokládat, v čem by spočívala újma vzniklá, pokud by požadované informace poskytnul. Zároveň rovněž nedokládá, v čem je tato újma nepoměrně vyšší než újma způsobená osobě zúčastněné na řízení. Dále namítá, že poskytování informací týkajících se toho, jak stěžovatel nakládá s veřejnými prostředky je veřejným zájmem. Další argumentace osoby zúčastněné na řízení směřuje spíše proti samotnému obsahu kasační stížnosti a její rekapitulace jak tak pro toto usnesení nadbytečná.

[7] V souladu s § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného

pokračování

účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Přiznání odkladného účinku je tak mimořádným institutem, kterým jsou před meritorním rozhodnutím o kasační stížnosti prolomeny právní účinky pravomocného rozhodnutí městského soudu, na které je třeba nahlížet jako na zákonné a věcně správné až do jeho případného zrušení zákonným postupem. Odkladný účinek by tak měl být přiznáván jen v ojedinělých případech za splnění výše vymezených podmínek § 73 odst. 2 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud však po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v této věci splněny.

[10] Nejvyšší správní soud v první řadě posuzoval splnění podmínky nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele ve srovnání s újmou, která by hrozila jiným osobám. Stěžovatel namítá, že by v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl povinen poskytnout požadované informace a celé řízení o kasační stížnosti by tak fakticky pozbylo smyslu. Nejvyšší správní soud uvádí, že v souladu s jeho dřívějšími usneseními ze dne 24. 7. 2019, č. j. 5 As 170/2019-18, ze dne 14. 7. 2021, č. j. 10 As 241/2021-21, případně ze dne 31. 8. 2022, č. j. 2 As 196/2022-23, může právě tato okolnost představovat důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Předmětem řízení o kasační stížnosti je posouzení otázky, zda městský soud postupoval správně když shledal rozhodnutí žalovaného o povinnosti stěžovatele poskytnout žadateli informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím zákonným a správným. Pokud by Nejvyšší správní soud návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhověl, význam řízení o kasační stížnosti by byl pouze akademický a řízení by se stalo ve své podstatě bezpředmětným. Úspěch stěžovatele v této věci by pro něj neměl žádné pozitivní důsledky, neboť informace, o jejichž poskytnutí je veden tento spor, by již v souladu se závazným postojem žalovaného a městského soudu musel poskytnout.

[11] Při posuzování otázky, zda by výkon rozhodnutí znamenal pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tato nepoměrně vyšší újma stěžovateli hrozí. Rozhodnutí, které by hovořilo ve prospěch stěžovatele, by totiž pozbylo smyslu, jelikož stěžovatel by již musel čelit negativním důsledkům rozhodnutí spočívajícím v poskytnutí požadovaných informací. Naproti tomu pokud by kasační stížnost byla shledána nedůvodnou, dojde k pouhému oddálení poskytnutí těchto informací, což nelze považovat za újmu převažující nad výše vymezenou újmou způsobenou stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku.

[12] Nejvyšší správní soud rovněž nepovažuje přiznání odkladného účinku za rozporné s důležitým veřejným zájmem. Nepochybně existuje veřejný zájem na poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ovšem v projednávaném případě může přiznání odkladného účinku pouze oddálit jejich poskytnutí. V případě neúspěchu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti bude nadále povinen požadované

informace poskytnout a toto rozhodnutí tak není s veřejným zájmem na jejich poskytování v rozporu.

[13] Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnosti v souladu s § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. odkladný účinek přiznal (výrok I.)

[14] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je dočasné povahy a nijak nepředjímá jakým způsobem bude o kasační stížnosti meritorně rozhodnuto, což bylo vyplývá také z usnesení zdejšího soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS.

[15] Pokud jde o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku (výrok II.), vycházel soud ze závěrů nedávného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, zejm. bodu [23], podle něhož tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Proto je soud ve správním soudnictví v usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku současně povinen výrokem uložit povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

Poučení:

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude jej Nejvyšší správní soud vymáhat.

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. července 2024

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu

pokračování

Nejvyššímu správnímu soudu zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

Ke sp. zn.: 5 As 179/2024

podpis.....

Místo pro nalepení kolkových známek: